ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ! РІК ВИДАННЯ 26

Червоне Запоріжжя

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 9 (6563) | НЕДІЛЯ, 14 СІЧНЯ 1945 року | Ціна 20 коп.

НАКАЗ

Верховного Головнокомандуючого

КОМАНДУЮЧОМУ ВІЙСЬКАМИ 1-го УКРАЇНСЬКОГО ФРОНТУ
Маршалові Радянського Союзу **КОНЄВУ**

НАЧАЛЬНИКОВІ ШТАБУ ФРОНТУ
Генералові армії **СОКОЛОВСЬКОМУ**

Війська 1-го Українського фронту, перейшовши в наступ 12 січня з району на захід від Сандомира, не зважаючи на погані умови погоди, що виключали бойову підтримку авіації, прорвали сильно укріплену оборону противника на фронті протягом 40 кілометрів. Вирішальне значення в прориві оборони противника мав могутній і добре організований артилерійський наступ.

Протягом двох днів наступальних боїв війська фронту просунулись вперед до 40 кілометрів, розширивши при цьому прорив до 60 кілометрів по фронту.

В ході наступу наші війська штурмом оволоділи сильними опорними пунктами оборони противника Шидлув, Стопніца, Хмельнік, Буско-здруй (Буск), Віслиця, а також з боями зайняли понад 350 інших населених пунктів.

В боях при прориві оборони німців відзначилися війська генерал-полковника Пухова, генерал-полковника Коротєєва, генерал-полковника Жадова, генерал-лейтенанта Масляніна, генерал-майора Котломцева, генерал-майора Лебедєва, генерал-майора Пузікова, генерал-лейтенанта Чибісова, генерал-майора Маргасяна, генерал-майора Латишева, генерал-лейтенанта Родімцева, генерал-лейтенанта Лебедєнка, генерал-майора Бакланова; артилеристи генерал-лейтенанта артилерії Семенова, генерал-лейтенанта артилерії Кубеєва, генерал-майора артилерії Фаустова, генерал-майора артилерії Полуектова, генерал-лейтенанта артилерії Корольова, генерал-лейтенанта артилерії Кожухова, генерал-майора артилерії Хлебда, генерал-майора артилерії Кофанова; танкісти генерал-полковника танкових військ Конєєва, генерал-майора танкових військ Кузнецова, генерал-лейтенанта танкових військ Полубоярова; сапери генерал-лейтенанта інженерних військ Галицького; зв'язківці генерал-лейтенанта військ зв'язку Буличева.

На ознаменування здобутої перемоги з'єднання і частини, які найбільш відзначилися в боях при прориві оборони німців, представити до нагородження орденами.

Сьогодні, 13 січня, о 21 годині 30 хвилин столиця нашої Батьківщини Москва від імені Батьківщини салютує доблесним військам 1-го Українського фронту, які прорвали оборону німців, — двадцятьма артилерійськими залпами з двохсот двадцяти чотирьох гармат.

За відмінні бойові дії оголошую подяку керованим Вами військам, які брали участь в боях при прориві оборони німців.

Вічна слава героям, що полягли в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини!

Смерть німецьким загарбникам!

Верховний Головнокомандуючий
Маршал Радянського Союзу Й. СТАЛІН.

13 січня 1945 р.
№ 219.

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 13 січня

Війська 1-го Українського фронту перейшовши в наступ 12 січня з району на захід від Сандомира, не зважаючи на погані умови погоди, що виключали бойову підтримку авіації, прорвали сильно укріплену оборону противника на фронті протягом 40 кілометрів.

Вирішальне значення в прориві оборони противника мав могутній і добре організований артилерійський наступ.

Протягом двох днів наступальних боїв війська фронту просунулися вперед до 40 кілометрів, розширивши при цьому прорив до 60 кілометрів по фронту.

В ході наступу наші війська штурмом оволоділи сильними опорними пунктами оборони противника Шидлув, Стопніца, Хмельнік, Буско-Здруй (Буск), Віслиця, а також з боями зайняли понад 350 інших населених пунктів, в тому числі великі населені пункти Чаплин, Шшина, Скшельчице, Лубния, Сладкув, Млини, Галув, Пастурно, Бесуціє, Загосць, Свотніє, Строжиска, Бжостиня.

В місті Будапешті наші війська, продовжуючи бої по знищенню оточеного німецько-угорського угруповання, зайняли 94 квартали.

На інших ділянках фронту — пошуки розвідників і в ряді пунктів бої місцевого значення.

За 12 січня наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 36 німецьких танки. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 8 літаків противника.

* * *

Війська 1-го Українського фронту 12 січня перейшли в наступ з району на захід від міста Сандомир. Рано вранці наші передові загони прорвалися в траншеї противника і в результаті нетривалого бою оволоділи ними. Потім почався могутній артилерійський наступ. Гармати різних систем і калібрів обрушили на німецькі позиції шквал вогню. Майже дві години радянська артилерія ламала і нищила ворожу оборону, збудовану на велику глибину. Доти, дзоти і бліндажі, кулеметні гнізда та артилерійські позиції противника були зруйновані і подавлені. Близько опівдня слідом за вогневим валом рушили вперед основні сили піхоти. Наші війська опанували головну оборонну смугу противника. Від першої до другої укріпленої лінії тягнуться суцільні мінні поля. Радянські сапери швидко проробили в них проходи і розчистили путь піхотинцям. Навальним ударом наші війська прорвали другу, а потім третю лінії німецьких укріплень. Опір ворога подавлюється рішучими діями наших військ. Радянські бійці блокують ворожі опорні пункти оборони. Підрозділи, що йдуть за передовими частинами, знищують німецькі вузли і вогнища опору, що залишилися в тилу. Радянські бійці перемагають впертий опір противника. На полях — слизький замерзлий ґрунт. Німці всюди розставили міни, різні пастки. Не зважаючи на все це, наші війська за два дні з боями просунулися вперед до 40 кілометрів, зайняли важливі вузли шосейних доріг і опорні пункти оборони німців. В ході боїв противник зазнав величезних втрат. Зайняті нашими частинами позиції завалені трупами ворожих трупів, розбитою технікою, озброєнням та военними матеріалами.

* * *

Полонені розповідають, що радянська артилерія зробила величезні спустошення в німецьких частинах. Полонений солдат 147 полку 168 німецької піхотної дивізії Рудольф Пипер заявив: «Від артилерійського вогню наш полк втратив не менше половини особового складу. За всю війну я ніколи не переживав такого скаженого вогню. Творилось щось неймовірне. Солдати, що залишилися живими, були зовсім деморалізовані і ходили, як чумні».

* * *

В Будапешті наші війська, продовжуючи бої по знищенню оточеного угруповання противника, тіснять його до Дунаю. Ще 1 січня німецьке командування обіцяло своїм військам, які потрапили в «котел», що найближчими днями танкові дивізії прийдуть до них на допомогу і прорвуть кільце оточення. Сподіваючись на допомогу ззовні, гітлерівці чинять впертий опір. Вони перекопали вулиці ровами, організували вогневі точки в підвалах та на верхніх поверхах. З боями просуваючись вперед, радянські піхотинці потопа вибивають ворога з укриттів. В підвалах, у дворах, на вулицях і в середині будинків відбуваються численні рукопашні сутички. Гвардійська частина, що зайняла вчора північніше Керепеші, сьогодні вибила німців з машинобудівного заводу та газової станції. У південно-східній частині міста наші частини оволоділи станцією приміських поїздів Ракош, вокзалом Ференцварош та вийшли до залізничного мосту через Дунай. За день боїв взято в полон 1.350 солдатів та офіцерів противника.

* * *

Кораблі Червонопрапорного Балтійського флоту потопили в Балтійському морі транспорт противника, тоннажністю в 6 тисяч тонн. Наша берегова артилерія пустила на дно в районі порту Мемель німецький транспорт, тоннажністю в 4 тисячі тонн.

* * *

На північний схід від міста Бокарно захоплено в полон групу солдатів 711 німецької піхотної дивізії. Полонений єфрейтор 731 полку Рудольф Айзенпеллер розповів: «До 711 дивізії я потрапив в перших числах листопада минулого року. Вона в той час перебувала в Голландії, в районі міста Утрехт. Дивізією командує генерал-майор Гебгарт. У Голландії наш день і ніч займали оборонні споруди. 28 грудня вдень зовсім несподівано були перервані. Почалися спішні приготування до від'їзду. Вже другого дня наш полк навантажився в залізничний ешелон. В путі ми були понад 5 днів. Ідучи по Німеччині, я бачив багато зруйнованих англо-американською авіацією залізничних станцій, знищених паровозів та робочих кварталів. Коли ми прибули до Угорщини, настрій різко підупав. Багато солдатів написали рідним прощальні листи і заповіти».

Неухильно підносити рівень організаційно-партійної роботи

Передовий загін трудящих СРСР — Всесоюзна Комуністична партія сильна тим, що вона тісно зв'язана з робітниками, селянами, інтелігенцією, виражає їх сподівання і прагнення, згуртовує і мобілізує їх на захист Батьківщини, на відбудову і дальший розвиток народного господарства.

В дні Вітчизняної війни організаторська робота партії зросла докорінно і спрямувала до спільної мети всі зусилля радянських людей, підпорядкувавши справі розгрому ворога всі наші сили і мобілізувавши для цього всі засоби.

Тепер, коли війна вступила в останню, вирішальну фазу, від комуністів, працюючих в тилу, всіх партійних організацій вимагається ще більшого напруження сил, щоб у 1945 році остаточно ліквідувати наслідки хазяйнування німецько-фашистських окупантів, дати армії і фронтові більше продуктів і спорядження і тим самим прискорити розгром гітлерівської Німеччини.

Великі господарські завдання зобов'язують партійні організації ще вище піднести рівень організаційно-партійної та масово-політичної роботи, рівень ідейного життя. На ще вищий щабель має бути піднесена організаторська робота всіх комуністів.

Травневий Пленум ЦК КП(б)У зобов'язав керівні партійні органи домогтися того, щоб кожна первинна партійна організація була на ділі бойовим організатором мобілізації та згуртування мас на підприємствах, колгоспах, радгоспах, МТС, установах для виконання і перевиконання виробничих планів, для зміцнення трудової дисципліни, передової організації праці.

За час, що минув з моменту вказівок Пленуму, є значні зрушення в керівництві райкомів та міськкомів партії первинними партійними організаціями, в роботі самих первинних парторганізацій. Змінився живий зв'язок райкомів з рядовими комуністами, райкоми почали більше приділяти уваги організаційному зміцненню та серцевинній роботі первинних парторганізацій. Про це свідчить зростання кількості первинних парторганізацій, але партії, що довели [illegible] партійні збори, що повсюдно відбулися. Багато первинних парторганізацій правильно [illegible] господарську роботу, успішно справляються з покладеними на них завданнями. Показова щодо цього робота партійної організації [illegible] заводу ім. Кірова (секретар партбюро т. Малишев). В своїй практичній роботі ця партійна організація повсякденно оцінює увагу питанням виробництва, соціалістичного змагання, спрямовуючи всю політичну та організаційно-масову роботу на виконання виробничих завдань. Підсумки роботи заводу за 1944 рік є кращим показником цього. Виробничий план по гуртовому та товарному випуску продукції колективом заводу виконано достроково — 12 грудня. План капітального будівництва виконаний також достроково на 102 проц. В цьому успіху велика заслуга належить партійній організації.

Коли йдеться про піднесення рівня організаційно-партійної роботи, про піднесення боєздатності первинних організацій, кажеться на увазі і партійні збори, які завжди були і залишаються важливішим засобом згуртування, виховання та активізації комуністів. Без партійних зборів немає і самої партійної роботи, немає, по суті, і самої первинної партійної організації. Регулярні збори — найважливіша сторона нашого партійного життя.

Справжньою школою виховання комуністів стали партійні збори в парторганізаціях Радіонівської та Куралівської сільрад, Якимівського району. Тут комуністи йдуть на збори не тільки в порядку партійної дисципліни, вони з нетерпінням чекають цих зборів, щоб вирішувати на них питання, підказані життям. Партійні збори націлюють комуністів на виконання конкретних завдань, підносять їх організаторську роль у колгоспах. Ці партійні організації повсякденно займаються виробничими справами колгоспів. Така постановка роботи дала свої результати. Всі колгоспи цих сільрад успішно завершили сільськогосподарські роботи, розрахувалися з державою по обов'язкових поставках.

Але було б помилково сказати, що всі партійні організації області по-справжньому перебудували свою роботу, є бойовими організаторами мас.

Не на потрібній висоті стоїть організаційно-партійна робота партійної організації заводу, де парторгом ЦК ВКП(б) т. Ващук. Протягом багатьох місяців ця партійна організація не використала права контролю над господарською діяльністю керівників заводу, не керувала по-справжньому соціалістичним змаганням, мало займалася питанням піднесення трудової дисципліни, підвищення продуктивності праці і як наслідок цього — строки відбудовних робіт на заводі зірвано, виконання завдання Державного Комітету Оборони також знаходиться зараз під загрозою зриву.

Незадовільно працює багато парторганізацій машинно-тракторних станцій області. Так, парторганізації Розівської, Попівської МТС, Куйбишевського району, Успенівської МТС, Гуляйпольського району, та інш. стоять осторонь від виробничого життя, не спрямовують роботу цих МТС, а секретарі та члени цих парторганізацій, як і інші керівники, організатори колективів МТС на боротьбу за утворення ремонту тракторних парків, виявилися неспроможними вирішувати завдання, що стоять перед ними.

Звітно-виборчі збори, які відбулися по всіх партійних організаціях області виявили недоліки в роботі парторганізацій і в своїх рішеннях накреслили конкретні заходи для усунення цих недоліків. Рішення звітно-виборчих зборів — програма роботи всіх парторганізацій. Святий обов'язок кожної з них — залучити до партійної роботи всіх комуністів, вимагати від них виконання партійних доручень.

Організація контролю за виконанням власних рішень і рішень вищих партійних органів, систематичне здійснення права партійного контролю над господарською діяльністю керівників підприємств, колгоспів, радгоспів, МТС, установ, підвищення рівня серцевинної партійної роботи — необхідні умови піднесення організаційно-партійної роботи в парторганізаціях.

Завдання тепер полягає в тому, щоб спрямувати роботу парторганізацій на ще більшу мобілізацію всіх сил трудящих на виконання сталінських вказівок, на остаточний розгром ворога.

Множити трудові подвиги працівників тилу

НА СТАХАНОВСЬКІЙ ВАХТІ

Широко розгорнулось соціалістичне змагання на честь VIII міської партійної конференції на паровозоремонтному заводі. Колектив заводу, ставши на стахановську вахту, за останні дні домігся нових виробничих успіхів.

В складальному цеху бригада мідників т. Шугая на встановленні труб на паровози за зміну дала 300 процентів норми. Бригада слюсарів на ремонті паличників виконала свою норму на 259 процентів.

По 2,5 і 3 норми виконали вчора на складанні машин слюсарі тт. Дорош'янко, Возенко, Ямай та Кармаз.

На заточці полізару котла котельники Троян, Михненко та Гусарев дали 260 процентів денного завдання.

Особливо високих показників у дні стахановської вахти домігся плавильник Черевичний, який виконав 4 норми за зміну. Ремонтник тов. Буц у цей день перекрив усі норми і дав у цей день 506 процентів завдання.

О. Ліхтін

Бригадир стахановської молодіжної бригади складального цеху заводу «Комунар» т. Л. С. Любимов. Бригада якого з нового року виконує норми до 200 процентів.

Фото М. Ковальова.

ДВІЧІ ЗБІЛЬШИМО ПОТУЖНІСТЬ ЦЕХУ

У грудні інструментальному цеху машинобудівельного заводу «23 Жовтня» вперше було присуджено заводський перехідний Червоний прапор. В цьому позначалась наша постійна турбота про підвищення продуктивності праці всіма робітниками.

Кожний день сповнений у нас постійними пошуками нових джерел посилення допомоги фронту. Робота за графіком, раціоналізація виробництва, вивчення кожним робітником, постійна боротьба з браком дозволили нам ще 14 грудня завершити виконання річної програми, а продуктивність праці підвищити на [illegible] процентів проти плану.

Виробничі можливості значно більші, ніж вони здаються на перший погляд. Ще напередодні нового року ми вважали, що досягли межі. Розробляючи ж зобов'язання на 1945 рік, інженерно-технічні працівники і стахановці цеху виявили нові джерела підвищення продуктивності праці і збільшення потужності цеху в два — три рази при теперішній кількості робочої сили.

Завдання розв'язується шляхом запровадження механізації і вищої технології. На цьому ж зосереджені зараз всі зусилля нашого колективу. Так, наприклад, замість ручних, спеціально виготовляються механічні сита, переводиться ряд деталей з ручної формовки на машинну. Тільки будування [illegible] для ремонту [illegible] дасть змогу перевести вручну зайвих не менше 6 робітників.

В. Зінченко,
технолог інструментального цеху заводу.

СПАСИБІ ВАМ, ТОВАРИШІ КОЛГОСПНИКИ!

Розмова з засл. парторга ЦК ВКП(б) Дніпрогесбуду СРСР, начальником Дніпробуду Ф. Г. Логіновим

Велика любов радянських людей до своєї Батьківщини. Ця любов в стократ зросла в період Вітчизняної війни з загарбниками, з німецько-фашистськими загарбниками, що знищували на шляху радість і саме життя вільного радянського народу.

Вияв цієї великої патріотичної любові і є ініціатива запорізьких колгоспників. Виконуючи свою клятву товаришеві Сталіну, дану в листі від всього українського народу, вони вирішили подати допомогу колективові дніпробудівців, вкласти і свою частку праці у відбудову зруйнованого фашистами народного гіганта.

Ця ініціатива була широко підхоплена всім колгоспним селянством області. І це зрозуміло. Для радянських патріотів нема вищого обов'язку, ніж служіння Батьківщині, яка зростила їх, забезпечила їм культурне і заможне життя.

За короткий період колгоспники вже відпрацювали на будові понад 25.000 людоднів, заробивши при цьому 310.000 карбованців. Слідом за василівськими, червоноармійськими та оріхівськими колгоспниками сюди прибули колгоспники Запорізького сільського району.

Ось далеко неповні цифри, що характеризують трудове піднесення і розмах, з яким колгоспники взялися за роботу. За короткий строк вони позбирали близько 3.000 кубометрів бетону і вклали 10.000 кубометрів каменю в тіло дамби, спланували понад 2.000 квадратних метрів площ, розробили близько 5.000 кубометрів ґрунту на підготовці кар'єрів, навантажили і розвантажили тисячі кубометрів щебеню, лісу та інших матеріалів. Важко перелічити всі величний обсяг робіт, виконаних колгоспниками трьох районів. Досить сказати, що управління «Дніпробуд» змогло використати протягом місяця 750 звільнених постійних робітників на інших ділянках.

Усюди, де тільки виникала потреба у терміновій допомозі колгоспних господарств, туди вони і йшли з почуттям виконувати найскладніші і найвідповідальніші завдання. Нам доводилося бути проситими почуття і прагнення всіх колгоспників. Вони постійно довбали промерзлий ґрунт, розбивали бетон, навантажували платформи, споруджували вагон дамби. Всі три колективи районів зі честю впоралися з виконанням своїх зобов'язань, а десятки колгоспних бригад давали за зміну по півтори й часто дві норми.

Півтори норми за зміну систематично давала бригада т. Білоконь, з колгоспу «Червоне Запоріжжя», т. Корніна, з колгоспу ім. III-ї Інтернаціоналу дивізії, Червоноармійського району т. Рибошлик, з колгоспу ім. Петровського, т. Зенків, з колгоспу «Красное поле», Оріхівського району, і багато, багато інших.

Всього не перелічиш. Допомога, подана колгоспниками, велика і за цю допомогу колектив дніпробудівців від усього серця говорить: спасибі вам, товариші колгоспники, за вашу соціалістичну допомогу. Мине небагато часу і над водними просторами Дніпра знову засяють лампочки Ілліча, оживуть цехи металургійних гігантів, що їх живитиме енергія відбудованого Дніпрогесу. І Батьківщина з гордістю відзначить імена радянських трудівників, що взяли гарячу участь у відбудові великої станції імені Леніна.

Додатковий внесок хліба до фонду Червоної Армії

Передові сільськогосподарські артілі Ставропольського краю ще виконали свої зобов'язання перед державою і приступили до розподілу прибутків. На своїх зборах колгоспники обговорюють підсумки господарського року.

Члени сільгоспартілі «Северокавказский», Ново-Олександрівського району, на своїх загальних зборах вирішили з належних їм трудоднів 4 кілограми хліба відрахувати до фонду Червоної Армії по 2 кілограми з кожного трудодня.

Другого дня було скликано повторно [illegible] зборів до [illegible] 500 пудів хліба.

Так же зробили члени сільгоспартілі ім. Леніна Левокумського району. Вони залишають [illegible] на трудодень по 2,5 кілограма зерна і відрахували додатково до фонду оборони в сім 5.000 пудів хліба.

(ТАРС)

Ранній сівба нарновка у Туркменії

В теплий день 1 січня колгоспники Теджепського району, Ашхабадської області, почали ранню сівбу ярої пшениці. В перші два дні засіяно 400 гектарів.

(ТАРС)

В ГРИБОЄДОВСЬКІ ДНІ

Дніпробудівці шанують Грибоєдова

На Дніпробуді відбувся семінар агітаторів і бесідників, присвячений 150-річчю з дня народження О. С. Грибоєдова. Десятки агітаторів на ділянках і в гуртожитках розкажуть про життя і творчість великого письменника.

Зараз в клубах лівого та правого берегів відбудуться літературні вечори. Спеціальну програму до них готують учасники художньої самодіяльності.

ВЕЧІР ДЛЯ КОМСОМОЛЬЦІВ

В обкомі комсомолу відбувся літературний вечір, на якому були присутні керівні комсомольські працівники обласного центру.

Доповідь про життя й діяльність славетного письменника прочитав викладач педінституту тов. Забілка.

Літературні вечори, виставки

Районна бібліотека Великого Токмака — ініціатор підготовки до грибоєдовських днів.

На підприємствах, в установах і школах проводяться бесіди про значення літературної спадщини великого драматурга.

В механічному технікумі, клубі заводу імені Кірова підготовлено літературні виставки.

Олександр Сергійович Грибоєдов

РЕМОНТ ТРАКТОРІВ

На основних ділянках — досвідчені майстри

Не відставати від передовиків

Допомагає творча думка

Міжнародний огляд

Воєнні дії в Західній Європі